

det var i Tvivl om, hvor vidt ikke Hovedvolden i Fredericia endnu havde nogen Betydning i militær Henseende. Jeg tror altsaa, at vi kunne se bort herfra. Om Fredericia By's Indvaanere og Kommune have lidt Uret ved den Krigsstadeserstatning, de have faaet baade efter de 3 første Krige og efter 1864, skal jeg ikke sige noget om, men det er jo ganske naturligt, at Krigsstadeserstatningen ikke blev fuld Erstatning for, hvad de led. Krigen hærgede hele Sylland i større eller mindre Grad, og vi fik alle en Krigsstadeserstatning, som ganske vist kun var meget ringe i Forhold til det, vi havde lidt. Kan der, hvad jeg tvivler om, i alt Fald efter saa mange Aars Forløb, i Birkeligheden være Grund til at give Fredericia Kommune noget til Gengæld for, hvad den led under Krigen, tror jeg ganske sikkert, at det maa komme paa en særlig Lov og ikke blandes ind her. I alt Fald gives der her kun saa lidt, at det ikke kan saa nogen større Betydning i saa Henseende. Naar Fredericia har lidt meget under Krigen, er det ganske sikkert paa Grund af, at det har været en Fæstning, men naar Fredericia i det hele taget er den By, den er, saa er det ogsaa paa Grund af, at det er en Fæstning. Der- som Fredericia ikke havde været en Fæstning, vilde det have været meget vanskeligt for den gennem Tiderne at beholde sin Garnison og at have den den Dag i Dag. Vi kunne vel nok ogsaa være enige om, at dersom vi tage Garnisonen fra Fredericia, vilde den være langt ubeligere stillet, end den er. Altsaa fra Statens Side har Fredericia faaet denne meget store Fordel, og jeg skulde tage meget fejl, om man ikke ogsaa i sin Tid netop af Hensyn til Fredericia Kommune har lagt vort Jærnbaneanet saaledes, som det er stet, i Sydostjylland. Ogsaa det, at Fredericia er blevet — jeg kan næsten sige et Verdensknudepunkt paa Telegrafforbindelsen, er en meget stor Fordel for Fredericia. (Ufbrydelse.) Jo, der bør som Følge deraf mange Telegraf- og Jærnbanefolk i Fredericia, og det maa være en Fordel for Fredericia Kommune. Alle de Foranstaltninger, som Staten har truffet og sammendraget i Fredericia, ere til meget betydelige Fordele for Byen. Jeg skulde som sagt tage meget fejl, om det ikke var særlig af de nævnte Grunde, at man har taget disse særlige Hensyn til Fredericia. Som alle vide, var den gamle Overfart mellem Sylland og Fyn fra Snoghøj til Middelfart, og mange mene den Dag i Dag, at det havde været langt bedre, om Overfarten i Fremtiden ogsaa blev der. Det skal jeg dog ikke komme videre ind paa, men kun fremhæve, at det for Mindretallet staar saa-

ledes, at vi, naar vi kun forlange Halvdelen af Værdiforøgelsen, stille os meget liberalt over for Fredericia Kommune. Dette er vor Overbetragtning, som tillige er begrundet baade ved Hensynet til, hvorledes vi i sin Tid stillede os over for Kjøbenhavn, og ogsaa ved Hensynet til, hvad der kan ske i Fremtiden ved Ophævelsen af Demarkations- servituten for det øvrige Demarkationsterræn omkring Fredericia. Vi mene altsaa at burde fastholde Forslaget om Halvdelen af Værdiforøgelsen og ikke at kunne gaa ned til Tredjedelen. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Underændringsforslag om, at Tredjedelen forandres til Halvdelen.

Krigsministeren (C. Thomsen):

De Ændringsforslag, som det nedatte Udvalg har stillet med Hensyn til det Lovforslag, jeg havde den Ære at forelægge her i Tinget, tilfugte jo at indføre tre Ændringer. Den første gaar ud paa, at Lovforslaget skal indskrænkes til at omfatte Grundene mellem Citadellet og Demarkationslinien, men at man derimod skal udelade, hvad der var foreslaaet i Lovforslaget, nemlig Bemyndigelsen til at sælge selve Citadellens Grund. Naar det fra Udvalgets Side er bleven ud- talt, at det for Fredericia Kommune vilde være fuldstændig tilstrækkeligt at faa Servituten hævet, og at Salget af Citadellet har mindre Interesse, er det jo en Selvfølge, at jeg fra mit Standpunkt ikke kan have noget at indvende derimod, saa meget mere som det maa indrømmes, at det for Statskassen maa være fordelagtigere, at der ikke paa een Gang kommer altsaa mange Grunde ud paa Markedet. Med Hensyn til denne Side af Sagen har jeg altsaa intet at bemærke. — Den anden Ændring, som foreslaas, gaar ud paa, at den Værdiforøgelse, som fremkom ved Servitutens Ophævelse, ikke, som i Lovforslaget foreslaaet, skal fastsættes af Regeringen, men gennem en Takationskommission. Jeg kan derom ikke sige andet, end at det jo var en Selvfølge, at heller ikke Regeringen, naar det var overladt den, forstaaendigt havde nogen anden Vej at gaa. Da det vilde være umuligt baade for Finansministeren og Krigsministeren at have noget Begreb om, hvilken Værdi den omhandlede Forhøjelse har, havde man ikke anden Vej at gaa end at nedlægge en Takationskommission, hvilket er det samme som stete ved Salget af Nyborg Fæstningsterrain. Denne Takationskommission maatte selvfølgelig indeholde saadanne Elementer, at baade Køberens og Sælgerens Interesser derved vare varetagne. Jeg er ikke enig i de Præmisser,